

ἜΤΟΣ Δ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ἌΡΙΘ. 169

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ἑτησίας συνδρομῆς προπληρωτέα διὰ μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νῆασι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἡμερησίας, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σαββιδίου ἀριθ. 11 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Μαρτίου 1882.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΤΡΙΛΟΓΙΑ

ΩΡΑ

Ἔστι δίκη ὄφθαλμοῦ δε τὰ παρ᾽ ὄρα. Ἡ φρίσις αὐτῆ τοῦ Ἡσαίου ἡγεῖ ὦ; κώδιον τοῦ θανάτου περὶ τὰ ὄτα τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἧς οἱ γόοι καὶ οἱ κοπετοὶ πληροῦσαι τὴν ἀτμόσφαιραν τῆς Βουλῆς. Ἡ κρυφία φαγέθαινα, ἧτις ἐνέμιστο τὸ ἱερὸν ὄστον τῆς αἰματοφόρου Πατρίδος, ἀνέθορον ἐπὶ τοῦ δέρματος, καὶ νῦν ὁ ἀδιάφθορος πολιτικός, ὃν ἡ ἔθροφρ-σὴ τοῦ ἔθνους ἀπὸ τοῦ Μαλέα μέχρι τοῦ Κριτήρι ἀνεβίβατε μιξ φωνῇ εἰς τὸν ἐκρίβαντα τοῦ πρωθυπουργικοῦ ἀξιωματος, ἰσχυται, διὰ τῆς μιᾶς μὲν χειρὸς σχίζων τὸ προδοτικὸν ἔγγραφο τῆς 31 Μαρτίου, διὰ τῆς ἐτέρας καυτηριάζων τὰ ἔλλα τῆς Μεσσηνίας παθολογίας, καὶ διὰ τῆς ἄλλης τανύει τὴν νευρὰν, ἵνα τοξεύη τὸν βδελυρὸν Πύθωνα τῆς διαθο-ρᾶς, τὸν γεννηθέντα ἐκ τῆς τερατώδους μοιχείας τῆς προ-δοσίας καὶ τῆς διαρπαγῆς. Ἄφου κλαίει ὁ κροκόδειλος τὰ θύματα αὐτοῦ, βεβχίως ἐπιτρέπεται καὶ ἡμῖν νὰ χύσωμεν ἐν δάκρυ ἐλέους ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες διώρησιν τὸ Κρίτος, οὐδὲ περιμένει ὁ Κεάδα τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς πο-λιτικῆς ἐξουσίας; ἀλλ' ὅταν ἀναλογιζώμεθα τὰ φοβερά κρήματα, ὧν ἐνοχοὶ ἐγένοντο οἱ πρῶτοι ὑπουργοί, τὰ δάκρυ μας, χημικῆ ἀδεία, μεταβάλλεται εἰς λίθον σφενδόνης, ὃν τὸ κήληκον ἐπιβάλλει ἡμῖν νὰ ριφώμεν ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων τῆς ἐξουσίας, ὅπου μᾶς ἀνεβίβασεν ἡ ἀνεσις καὶ ὁ πατριωτι-σμός τῆς Βουλῆς, κατὰ τῶν αἰσχυρῶς ὑπαχωρῶντων πολε-μίων. Βαλόντες κλήρον ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν τῆς ταλαίνης πα-τρίδος, οἱ ἀκέρστοι λυμεῶνες, ἀνήγειραν πυραμίδας θησαυ-ρῶν. Ἀνωκοδόμησαν μέγαρα καὶ ἐπαύσεις, ἴδρυσαν τραπέ-ζας, ἐκυλισθήσαν ἐντὸς τῆς πόφωρας καὶ τῶν πολυτιμῶν λί-

θων καὶ κατέστησαν μυριοπλοῦτους Κροίσους καὶ αὐτοὺς τοὺς παρμαχειροὺς αὐτῶν. Ὅτε δὲ διεπράττοντο τὰ βόγια ταῦτα τῆς διαρπαγῆς, ἡμῖ; μακρὰν ἰστάμενοι ἐλείχομεν τὰς χεί-ρας νήπιος καὶ ἀπέλπιδες καὶ πηλιόντες πρὸς τὰς δυσφό-ρους ἀνάγκας τοῦ βίου, ἐπληροῦμεν τὸν στόμαχον διὰ τοῦ χυλοῦ τοῦ δηλητηρίου ἐξ οὗ ἔσταζεν ὁ κίλαμος μας.

Ἄπ' ἄκρου εἰς ἄκρον ἐγέρθητε ὦ Ἕλληνες καὶ κομίσατε λίθους ἀπὸ τοῦ Αἰγαίου μέχρι τοῦ Ἰονίου πελάγους, ἀπὸ τῆς Μεσογαίου μέχρι τοῦ Πηνειοῦ καὶ κτίσατε τὸν νέον Ἀναλ-κίδα ἐντὸς τοῦ ναοῦ τῆς Χαλκιοίκου, ἵνα ἐκεῖ ἀποθάνῃ ἄδρ-ξος, ἄστοργος, ἀμνημόσυνος, μὴ ἔχων ἐλπίδα.

ἜΘΝΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐξετάζων τις τὰ ἄρθρα τῆς Ὅρας ἐννοεῖ τὴν βδελυρὰν μοχθηρίαν τῶν διὰ τῆς δημαγωγίας ἀνεληθόντων εἰς τὴν ἀρ-χὴν νεωτέρων Κλεόνων. Δὲν ἀκοῦνται οἱ βυσοδομοῦντες τὸ ἔγκλημα τῆς ἀποκτηνώσεως τῶν συνειδήσεων τοῦ λαοῦ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῆς πρωτεύουσας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, τοῦ ὁποίου παρίστανται καὶ ἀνακηρύσσονται ἀπ' ἐαυτῶν ἀνα-μορφωταί, εἰς τὰ συνήθη των ὄργια. Πλημμυρῆσαντες τὰς ὀ-δοὺς οἱ κατὰ τῶν Μεσσηνίων γεωργῶν σταυροφόροι, μὲ Με-σολογγίτας πράκτορας ἀδρῶς μισθωμένους ὑπ' αὐτῶν, ἀγο-ράζουσι βανδαλικῶς καὶ ἀνουσουργικῶ τῷ τρόπῳ τὴν ἡμε-τέραν ἡμερησία χονδρικῶς καὶ λιανικῶς, ἵνα μὴ διὰ τῆς ἐν-πλήρει ἡμέρας κυκλοφορῆς αὐτῆς πρὸ τοῦ μεσονυκτιοῦ δια-δίδονται αἱ ἰδέαι καὶ περιορισθῇ ἡ κυκλοφορία.

Καὶ καταρῆσει τὸ Ταμίον, καὶ ὁ λαὸς καταναγκαστικῶς πληρῶνει φύλλον, τὸ ὅποιον οὐδέποτε ἀναγινώσκει.

Ἡμεῖς δὲ ζῶντες ἐν τῇ πτωχείᾳ διατηροῦμεν τὴν ἀπορον καὶ πενιχρὰν μας; καλύβην διὰ τῶν στερήσεων. Ἄν δὲ αὐριον ζητήσωμεν, ἐντίμως ἐπιτελέσαντες τὸ καθήκον, τὴν ἐλεγκμο-σύνην τοῦ λαοῦ, ὃν ἐδούλευσαμεν, τὸ αὐθαγὲς ὄργανον τῆς κλεψυγαίου κυβερνήσεως; θέλει ἀναφανῆσαι;

«Είχομεν Τραπέζας Ἐθνικάς, εἶχομεν Χαβιαροχαντι-
κάς, Ἀσφαλιστικὰς, Χρυσόγραφα καὶ ἄλλα ἅς ἐγένεσθε σύμ-
βουλοι καὶ ὑποστηρικταὶ διὰ τὰ μὴ ἀποθάνητε ἐπὶ τῆς
ψύχης.»

Καὶ θέλει μᾶς λακτίσει παρωδοῦν τὸν μύθον τοῦ Υἱοῦ
τοῦ καὶ λέγον·

Χορεύετε λοιπὸν τώρα.

ΠΡΩΤΑ

Πολλοὶ τῶν ἡμετέρων πολιτικῶν φίλων εἰσιπον εἰς τὰς
ἐπαρχίας των, πλείστοι ἄλλοι ἠγόρευον ἐπὶ τοῦ θέμα-
τος τούτου περιστρεφόμενοι ἢ συνεδρίασις καὶ εἰσεφάν αὐ-
τῆς μὲν ταῦτα εὐρίθηναν ἀρκούντες ἵνα καταδείξωσι
τῇ ἔθνικῃ ἀντιπροσωπείᾳ ὅτι ἂν ὁ κ. Τρικοῦπης δὲν εἶνε
κακὸς πολιτικὸς, ἐπράξεν ὅμως μέγα καὶ θανάσιμον πο-
λιτικὸν ἀμάρτημα. Ὅτε εἶχομεν τὴν τιμὴν τῆς ἀντιπροσω-
πεύσεως παρὰ τῷ ἀνακτοβουλίῳ τοῦ Ταμέσιως, παρὰ τῇ
αὐτῇ δὲ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τὴν θεοφροῦνον βασιλείαν
μας, ὅτε λέγω εἶχομεν τὴν τιμὴν τῆς κριστάμεθα ὡς πλη-
ρεθῶσας ὑπουργὸς καὶ πρόεδρος, ἐπιτετραμμένος παρὰ τῇ
αὐτῇ Χαριτοδρότῳ Μεγαλειότητι τῇ Ἀνάσσει τῆς μεγάλης
Βρετανίας καὶ Αὐτοκρατορίας τῶν Ἰνδιῶν, ἄλλη ἦτον ἡ ἡμε-
τέρα πολιτικὴ. Τίς πλείοτερον ἡμῶν ὑπερέτησε τὴν πατρί-
δα; Διὰ τῆς μετριοπαθείας ταύτης καὶ πάλιν ἐλπίζομεν ἅ-
παντες ἄνευ οὐδεμιᾶς διχονοίας νὰ ἀντιπαρταχθῶμεν πρὸς
τὰ δύο ἕτερα κόμματα καὶ νὰ κατισχύσωμεν αὐτῶν.

ΠΟΥΡΟΣ.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Ὁ συντάκτης τοῦ Αἰῶνος, ὅταν καταλαμβάνηται ὑπὸ
τῆς περιοδικῆς μανίας τοῦ νὰ γράψῃ τρεῖς ἢ τέσσαρας στή-
λας, ζητεῖ ἀφορμὴν καὶ εἰς τὰς ἀπλουστεράς καὶ τὰς ἀθω-
τέρους φράσεις τῶν ἐφημερίδων. Ὁμοιάζει τὸν παλληκαρᾶν,
ὅστις περὶ τὸ ζῶντι του διὰ καυχᾶν. Καὶ δὲν φέρεται οὐ-
τω οὐδ' αὐτῶν τῶν προφητειῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Πνεύματος.
Δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ τὸν ἴδωμεν καμμίαν φορὰν νὰ πιάνε-
ται καὶ διὰ τὰ τυπογραφικὰ λάθη καὶ νὰ ἀναγνώσωμεν εἰς
τὸν Αἰῶνα τὸ ἐξῆς· «Ἡ συνάδελφος Ὁρα ἔγραψε τὴν λέξιν
πολιτεία μὲ ἰ ἀντι εἰ. Ἡ πράξις αὕτη παρέχει ἡμῖν τὸ ἐν-
δόσιμον νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι σκοδαλιόν τι τεκταίνεται κατὰ
τῶν ἡμετέρων πολιτικῶν θεσμῶν. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου
τούτου θέλομεν ἐκθέσει αὐριον τὴς ἡμετέρας σκέψεως.» Καὶ
τὴν ἐπαύριον τρεῖς στήλαι τοῦ Αἰῶνος, βασιζόμενοι ἐπὶ τῆς
ἀσθενοῦς βίσεως ἐνὸς ἰ, ἀπειλοῦν νὰ καταπλακώσωσι ὄλους
τοὺς ἀναγνώστας τοῦ Αἰῶνος. Ὁ κ. Φιλήμων εἶνε ὁ μέγας
διδάσκαλος τῆς ἰσορροπίας.

Τώρα ὅμως εἶρε καὶ μίαν ἄλλην μέθοδον. Ὅταν δὲν εὐρί-
σκη τίποτε εἰς τοὺς ἄλλους, γράφει αὐτὸς διὰ λογαριασμὸν
τῶν ἄλλων, καὶ ἀπαντᾷ εἰς αὐτά. Κανεὶς δὲν ἀνεμειβῆ διὰ-

λυσιν' καὶ ὅμως ὁ συντάκτης τοῦ Αἰῶνος εἶρε τρόπον νὰ
τὴν ἀνεμειβῆ, καὶ ἀφοῦ ἔβουσε τοὺς ἀναγνώστας του μὲ τὸν
Συρότα, τοὺς ἐξέπλυνεν ἐπιτα μὲ τὸν Ἀχιλῆον.

Ἀνέγνωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἐκ Μαγνηστρίας ἐπιστολὴν τὴν
περιγράφουσαν τὴν φιλελληνικὴν ἑορτὴν τοῦ Χατζοπούλου.
Τίς εἶνε αὐτὸς ὁ ἰδιότροπος; Ἀλλ' ὁμολογουμένως δύναιται
νὰ καυχῆθῃ, ὅτι εἶρε συντρόφους οὐχ ἦττον αὐτοῦ ἰδιοτρό-
πους πρὸς συμπλήρωσιν τῆς κομικῆς ἑορτῆς του, ἐὰν τὰ
πράγματα ἔλαβον χώραν ὡς ἐκτίθενται ἐν τῇ ἐπιστολῇ.
Κατ' αὐτὴν, ἡ φιλελληνικὴ φλυαρία ὅριον δὲν εἶρε, χάλασε ὁ
κόσμος ἀπὸ τὰς φωναῖς τῶν ρωμηῶν καὶ τῶν φιλελλήνων,
ἐπὶ τέλους ἐρρίψαν 21 κατονόβολισμοὺς ἐξώθεν τῆς οἰκίας
ἀπου ἦσαν συνηγμένοι χιλιάδες λαοῦ! Ἀλλὰ, πρὸς Θεοῦ,
εἰς τὸν τόπον ἐκείνον ἀστυνομία δὲν ὑπάρχει; Αἱ ἀγορεύσεις
ἠδύναντο, κατὰ τὸν ἀνταποκριτὴν, καὶ μέχρι πρῶτας νὰ διαρ-
κέσουσι, ἐὰν δὲν ὑπῆρχε ἄλλο πρόγραμμα διὰ τὴν ἑσπέραν.
Τί κρασκατά-υζις! Ἀλλὰ τί ἐπίμετρον τοῦ ἀφελοῦς ἀντα-
ποκριτοῦ εἶνε, ὅτι οἱ κληθέντες, ἀφοῦ ἔφαγαν, ἔπιαν, ἐχόρευ-
σαν, ἔσκασαν ἕως εἰς τὸ πρῶτ, ἀνεχώρησαν ἔκθαμβοι (sic)
διὰ τὴν περιποίησιν τῆς Κυρίας καὶ τοῦ Κυρίου Χατζοπού-
λου. Ἀδιόρθωτοι ρωμηοφιλέλληνες!

Πῶς σὰς φαίνεται καὶ ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Γλάδστωνος πρὸς
τὸν αὐτὸν Χατζοπούλον; Ἀριστοῦργημα ὁ συμβιβασμὸς, ὡς
ἀποκαλεῖ τὴν ἀναίμακτον παραχώρησιν τῆς Θεσσαλίας! Δὲν
προτείνει τοιοῦτους συμβιβασμοὺς καὶ εἰς τοὺς αὐτοὺς ὁμο-
γενεῖς; Λόγου χάριν νὰ πάρῃ τὸ ἐν Μαγνηστρίᾳ μέγαρον
Χατζοπούλου, δυνάμει ἐνὸς ἐλληνικοῦ νόμου περὶ εἰσφοράς
ὀλίγον ἐπιτενομένου ἐπὶ τὸ φιλελληνικώτερον, καὶ νὰ τῷ
εἴπῃ ὑστερον ὅτι τὸ ἐπῆρε διὰ νὰ τῷ ἀποδείξῃ τὸν συμβι-
βαστικὸν του χαρακτῆρα.

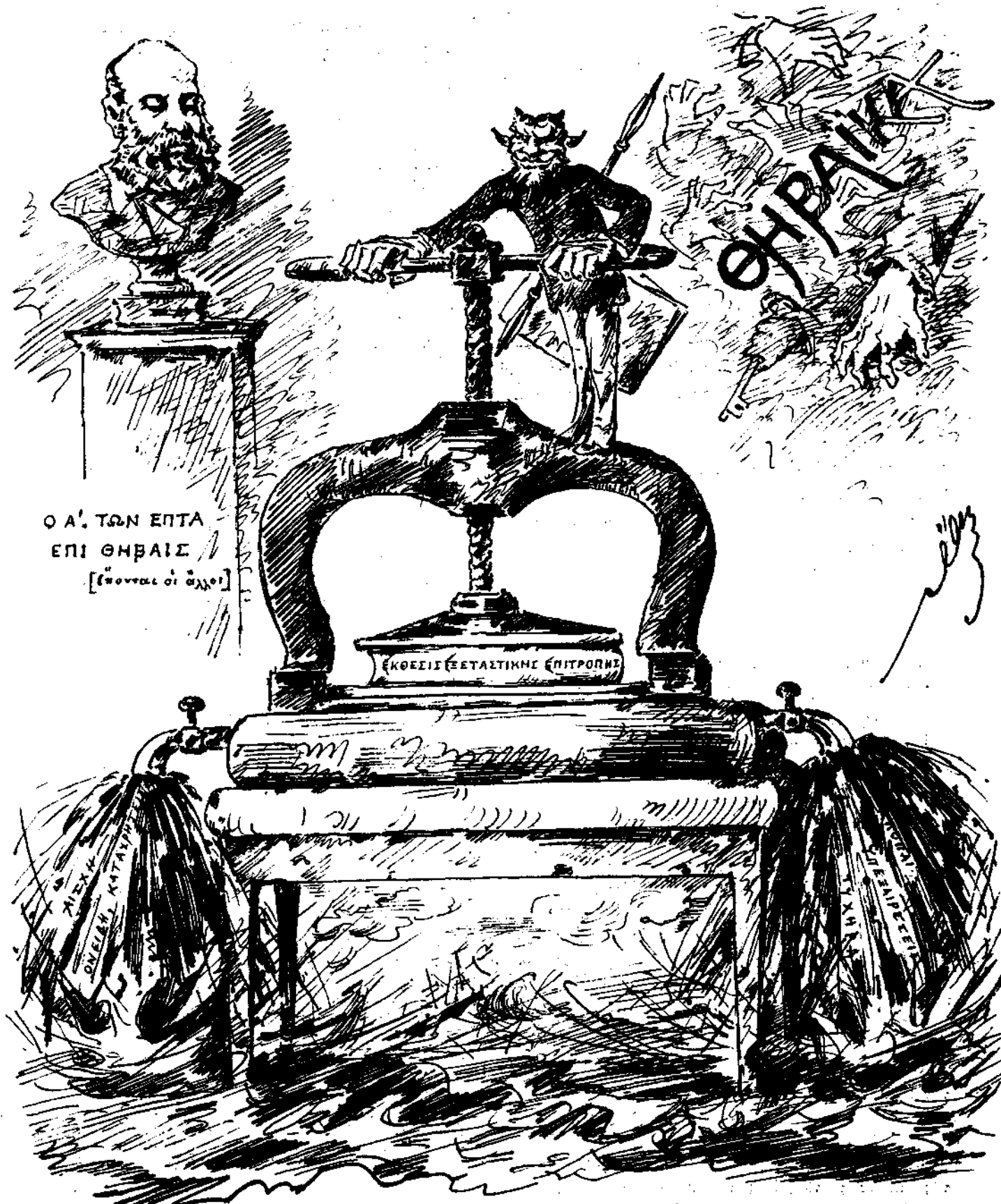
Εὐτυχῶς ἡ ἀνάκρισις διὰ τὴν ἐν Καλαμακίῳ ἱεροσυλίαν
ἀνευροῦσα τοὺς ἐνόχους ἀπήλλαξεν ἀπὸ μίαν ἐτι κηλίδα
τὸν τόπον μας. Οἱ κλέπται ἦσαν τρεῖς ἔθωμανοὶ, ἐξ ὧν οἱ
δύο μαῦροι ὥστε, χάρις εἰς τὴν καλὴν θέλησιν τῆς ἀνακρί-
σεως, οἱ Ἕλληνες ἐβγήκαν... ἀσπροπρόσωποι.

Ὁμιλοῦν περὶ τῆς ἐν Κορινθῷ κλοπῆς τῶν νομισμάτων,
καὶ ὄλοι συμφωνοῦν ὅτι, ἂν ἐξακολουθήσῃ οὕτω τὸ πρᾶγμα,
θ' ἀναγκασθοῦν νὰ φυλάξουν καὶ τὴν διάρρυα μήπως τὰ
κλιψοῦν. Ἀπαισιόδοξός τις ἀναφωνεῖ:

— Κακὸν σημεῖον. Εἰς τὴν τομὴν τοῦ Ἰσθμοῦ ἡ κλοπὴ
ἤρχισεν ἀπὸ τὰ ἐγκαίρια.

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

ὑποθέσαστε ὅτι ἐγὼ τὸ ἀροτριῶν κτήνος.
Κοιτᾷς Τράκας.

Ο Α' ΤΩΝ ΕΠΤΑ
ΕΠΙ ΦΗΒΑΙΣ
[ἔκονται οἱ ἄλλοι]

ΦΟΝΙΚΟΝ ΠΙΞΤΗΡΙΟΝ

Ἡ πολύκροτος δίκη.

Κατηγορούμενος. Σερὶς Κίτιγκο, κηρύσσος, ἄνθρωπος ὅστις δὲν εἰξεύρει ἑλληνικά, ὅστις δὲν εἰξεύρει τουρκικά, ὅστις δὲν εἰξεύρει τὸν κατηγορὸν του, καὶ ὅστις δὲν εἰξεύρει διατῆ τὸν κατηγοροῦν.

Κατήγορος. Κλεάνθης Σκαλιέρης, πρόσφυξ, πνευματιστής, Ἀλχημιστής, φυλλαδιογράφος, ὅστις ἔμαθεν ἐκ τῶν πνευμάτων ὅτι καταδικάζεται ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου καὶ τὸ ἐπίστευσε.

Μάρτυρες. Τούρκοι μαγνητισθέντες ὑπὸ τοῦ Σκαλιέρη — Εἰς ράπτης ὅστις ἔχασε μίην φορεσιάν ρούχα.

Κατηγορητήριο. "Οἱ ὁ κατηγορούμενος ἐκ συστάσεως μετὰ τοῦ ἑαυτοῦ τὴν 25 Ἰουλίου π. ἔ. ἀπεφάσισε καὶ οὕτω κἂν ἐστραβοκύτταξε τὸν κ. Σκαλιέρην.

Ἐνορκοί. Ὑπέρμαχοι τῆς ὀρθοδοξίας.

Ἐξαγόμενος. Οἱ ἔνορκοι ἐκ συστάσεως συσκεφθέντες καὶ συνομολογήσαντες πρὸς ἀλλήλους ἀμοιβαίαν συνδρομήν, ἀπεφάσισαν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπομένης πράξεως, ἥτοι ἔχαντᾶκωσαν τὸν πτωχὸν ἄνθρωπον κηρύσσοντες αὐτὸν ἔνοχον ἀπολείρας (;) φόνου.

Ἀπόφασις. Τὸ δικαστήριο τῶν συνόδων ἐπιβάλλει δυνάμει τοῦ Κώδικος τῶν κατηγορουμένων δέκα ἔτη προσκαίρων δεσμῶν, δυνάμει ὅμως τῆς συνειδήσεως καὶ τῆς φιλανθρωπίας συνιστᾶ αὐτὸν εἰς τὸν βασιλέα νὰ μεταβληθῆ ἡ ποινὴ του εἰς δέκα μόνον μῆνας.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Ἡρώτων τὸν Γλυκίτατον:

— Πῶς σὰς ἐφάνη ὁ λόγος τοῦ Βουλπιώτη;

— Ἀηδής μ' ἔκαμε κ' ἐξέρασα.

Εἰς παρατυχῶν λογοπαίκτης ἀδιόρθωτος:

— ... Ὅσα ξραγες.

Εἰς βάθος ὀργυῶν πολλῶν ἀπὸ τοῦ δρόμου πρὸς τὰ περιλίσσια θέατρα βλέπει τις δεξιᾶ ἐν εὐρὸ κοττίτσι, εἶνε τὰ λουτρά τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ ἐννοοῦντος ἐφέτος νὰ μεταβίλη τὸ ἀνθρώπινον γένος τῶν Ἀθηνῶν εἰς κότταις, χήναις, πάππαις. Ὅταν ὑπάρχουν κοινωνίαι καὶ ἀρχαὶ ὡς πρὸς τὸν νοῦν περίπου κότταις, χήναις, πάππαις, διατὶ νὰ μὴ ὑπάρχη καὶ Δαμασκηνὸς ἐπιμένων νὰ τοῖς παράσχη ἐπὶ πληρωμῇ καὶ τὸν βούρχον ἐν ᾧ θὰ λούωνται;

Ὁ Κουμουνοῦρος ἔχασεν ἄλλο ἕνα ἀπὸ τὰ καρά του εἰς τὴν Πυλίζν, τὸν Καρα-παυλον.

Τί νομίζετε ὅτι ἔκκμνεν ὁ κ. Πύρλας κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλείψεως τοῦ ἡλίου; Ἐθεβαίονε τὸν κόσμον, ὅτι καὶ ἂν ἐκλείψῃ ὀλοτελῶς ὁ ἥλιος, μένει ὁ ἰδικὸς του.

Ἀπανθίσματα ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου.

Ἐκ τοῦ Φαροῦ τῆς Σύρου.

«... Εἶπε πρὸς τὴν σύζυγον τοῦ ἀρτοποιοῦ.—Σὺ δύναις εὐχαριστᾶν ἐμὲ νὰ ἐμποδίσῃς τοῦτο. Τότε ἡ γυνὴ θυμηθεῖς, ἐξέβρισην αὐτὸν καὶ τὸν ἐδίωξε κακῶς ἔχων.»

Ἐκ τῆς Φωκῆς Τήρου.

«Μετὰ παρέλευσιν πολλῶν ἡμερῶν ψυχρῶν ὁ καιρὸς μετεβλήθη ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τρίτης εἰς ἑαρινὸν, διατελοῦν δὲ μέχρι σήμερον εἰς ἡμέρας θερμῆς.»

Ἐκ τῆς αὐτῆς, εἰδοποιήσις.

«Πρὸ 18 ἡμερῶν ἔφυγε τοῦ καταστήματος τῆς Εὐαγγελιστρίας νέος τις πάσχων τὰς φρένας, ὁ εὐρῶν αὐτὸν ἀ; τὴν φέρῃ εἰς τὸ γραφεῖόν μας καὶ θὰ λάβῃ ὡς ἀμοιβὴν δρηγμάς 40.»

Ἐκ τῶν Ἡμερησίων Νέων.

«Ἐπανήλθεν ἐκ τοῦ ἐν Εὐρώπῃ κήλου του ὁ φίλος κλπ.»

Ἐκ τῆς Τριπόλεως.

«Ὁ δὲ μακαρίτης Μκχιαβέλης, ἂν δὲν ἀπατώμεθα ἢ Γάλλος καὶ ἔγραψεν εἰς τὴν γλῶσσαν του, ἡμεῖς δ' οὐκ εἴδαμεν τὴν Γαλλικὴν.»

Ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

«Τὴν τιμιότητα τοῦ ἀνδρὸς μαρτυρεῖ ἡ λακωνικὴ του ἀφιλλεῖα.»

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ.

«Ἡ πρότασις τοῦ σώματος ἀπέσπασε τὰς ἐπιδημίας πάντων.»

Ἐκ τοῦ Ὀλύμπου.

«Σώσατέ μας ἀπὸ τὰς ἀγρίας παννυχίους κρυγὰς καὶ τοὺς ἀσέμνους ὀργισμοὺς τῶν διεσθαρμένων καὶ ἐπικινδύνων γυγκτοκωρῶν.»

Ἐκ τῆς Ἐθνικῆς Γνώμης, νέαι γνώσεις ἀνατομίας ἐκουστικῆς.

«Ὁ αἰμοχαρὴς δολοφόνος ἐνεπήγυνε τὴν μάχαιραν μὲν λαβῆς, καὶ τοσοῦτον ἀγρίως, ὥστε ἤκούοντο, ὅτε μὲν ἐστὶ συντριβόμενα, ὅτε δὲ καὶ ὁ ἀπαίσιος ἦχος χλόπ.»

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς Ἐνώσεως